

5.	Аудит управлінців	Оцінка знань і навичок відповідальних осіб і керівників робіт в області охорони праці і пожежної безпеки покаже наскільки лінійні керівники усвідомлюють міру відповідальності, обсяг робіт і процедур з охорони праці, які вони повинні проводити.
----	-------------------	---

Отже, аудит з охорони праці на підприємстві забезпечує виконання вимог законодавства перед працівниками. Він є одним з найважливіших факторів підвищення ефективності виробництва в сучасних умовах. Періодичне проведення аудиту на підприємстві дає змогу уникнути частини нещасних випадків та збільшити безпеку праці працівників.

Література.

1. Рекомендації щодо побудови, впровадження та удосконалення системи управління охорони праці: від 7 лют. 2007р. № n0001641-08. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001641-08> (дата звернення: 04.11.2019).
2. Закон України «Про охорону праці» від 14 жовт. 1992 р. № 2694-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12> (дата звернення: 04.11.2019).
3. Голінько В.І. Основи охорони праці: навч. посіб. Вид. 2-ге, переробл. і допов. Дніпро, 2014. 271 с.
4. Щекин Г.В. Основи кадрового менеджменту: підручник. Київ, 2002. 280 с.

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ

*Коробов М. В., Гачаєв М. А. огли, студенти
Науковий керівник: Хорошилова І. О., к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В даний час на підприємстві чіткий бухгалтерський облік дебіторської заборгованості має першорядне значення. Наявність достовірних відомостей о заборгованості є одним із аспектів значимості обліку дебіторської заборгованості, оскільки це відкриває суттєвий вплив на прийняття управлінських рішень підприємства. Збільшення або зниження дебіторської заборгованості призводить до змін фінансового положення господарюючого суб'єкта. В зв'язку з цим необхідно проводити моніторинг та аналіз стану розрахунків.

Для забезпечення безперервного виробничого процесу господарюючий суб'єкт купує необхідні ресурси (матеріали, основні засоби, товари, нематеріальні активи і т.п.). Надходження матеріальних цінностей від постачальників, виконання робіт та послуг підрядником виконуються на основі укладених між господарювальниками та постачальниками, підрядниками договорів поставки. В договорах вказуються вид поставляємих матеріальних цінностей, виконаних робіт, послуг, комерційні умови поставки, кількісні та вартісні показники поставок матеріальних цінностей (виконуємих робіт, послуг), порядок розрахунків. Майно при надходженні повинно супроводжуватися відповідним документом, в якому повинні міститися найменування постачальниками та покупця, їх адреса, найменування постачає мого товару або матеріала, одиниці виміру, його кількості, ціна та вартість, а також підписи відповідальних представників постачальниками та покупця, завірені печатками. Як правило, первинні документи, що підтверджують надходження активів, передбачаються умови поставок. До них можна віднести такі документи, як товарна накладна, товарно-транспортна накладна, рахунок, рахунок-фактура, залізнична накладна. Одна и таж товарна накладна виступає і як приходний, і як видатковий документ. Для постачальника накладна служить документом, що обумовлює вибуття товарів, матеріалів, а для покупця — підставою для їх оприбуткування. Накладна виписується матеріально відповідальною особою організації-постачальника при відгрузці майна зі складу (постачальника). Обов'язковими реквізитами накладної є номер та дата складання документу, найменування постачальника та покупця, найменування (короткий опис) товару, матеріалу, основних засобів, кількості в одиницях виміру, ціна за одиницю, загальна сума відпущеного товару, матеріалів с урахуванням податку на додану вартість. Накладна підписується зі сторони постачальника матеріально відповідальною особою, що надав матеріали, товари, а при прийомці — матеріально відповідальною особою зі сторони покупця, що прийняв матеріали. Пред'явити претензію до постачальника з приводу якихось розбіжностей між фактичними отриманими матеріалами та даними накладної після того, як документ підписаний, практично неможливо.

Актуальність дослідження проблеми удосконалення обліку розрахунків з постачальниками обмовляється тим, що в умовах недостатнього забезпечення підприємств оборотними засобами ріст кредиторської заборгованості стає розповсюдженим явищем.

В процесі діяльності не завжди здійснюється розрахунок одразу, що обумовило виникнення зобов'язань підприємства та призводить до кредиторської заборгованості. Відсутність майнових зобов'язань за невиконання особистих договірних зобов'язань дозволяє підприємству ухилитися від взаєморозрахунків з партнерами. В свою чергу платіжна криза підприємства впливає на несвоєчасність сплати державних зобов'язань, що здійснюються за рахунок бюджету. Рішення вищезазначеної складної проблеми багато в чому залежить від удосконалення бухгалтерського обліку та аудиту взаєморозрахунків. Проблеми обліку розрахункових операцій з кредиторами постійно знаходяться в центрі уваги вчених. Однак в умовах трансформації підприємства та розвитку форм господарювання багато аспектів цієї важливої проблеми потребують подальших поглиблених досліджень з ефективного управління фінансовими ресурсами, зокрема оптимізація дебіторської і кредиторської заборгованості. Зобов'язання — це заборгованість підприємства, що виникла в наслідок попередніх подій та погашення якої, як передбачається, призведе до зменшення ресурсів підприємства, що вміщують в собі економічну вигоду. Обов'язкова сплата зобов'язань виникає за умови отримання активу або передоплати за актив по діючому законодавству та згідно уставу підприємства. Погашення зобов'язань обумовлює відтік грошових засобів або інших активів підприємства в майбутньому. Іноді в результаті погашення одного зобов'язання може виникнути друге. Зобов'язання, відображенні в бухгалтерському обліку, має юридичний та економічний зміст. Як юридична категорія зобов'язання — це відношення, регулюємі правом. В силу цих відношень одна сторона уповноважена вимагати від іншої здійснення господарських операцій: передачі майна, виконання робіт, надання послуг, а інша сторона зобов'язана виконувати вимоги відносно предмету зобов'язань та має при цьому право вимагати відповідну винагороду — сплату грошей, зустрічні послуги.

Методологічні основи організації обліку розрахунків з постачальниками встановлюють правила документального оформлення прийому, зберігання, відгрузка товарів та відображення товарних операцій в бухгалтерському обліку та звітності, є елементом системи нормативного регулювання бухгалтерського обліку товарно-матеріальних цінностей. Невід'ємною складовою діяльності підприємства є процес постачання — сукупність операцій,

спрямованих на забезпечення підприємства предметами та засобами праці, необхідними для здійснення господарської діяльності. Цей процес здійснюється безперервно. Постачальники — це підприємства, які відгружають продукцію покупцям. Основними завданнями обліку розрахунків є:

1) формування повної та достовірної інформації про стан розрахунків з постачальниками за товарно-матеріальні цінності, виконанні роботи та надані послуги, необхідної внутрішнім користувачам бухгалтерської звітності — керівництвом, засновникам, власникам майна, а також зовнішнім — інвесторам, кредиторам та іншим користувачам бухгалтерської звітності;

2) забезпечення інформацією, внутрішніх та зовнішніх користувачів бухгалтерської звітності для контролю за дотриманням законодавства при здійсненні господарських операцій та їх доцільність, наявністю та рухом майна та зобов'язань, використанням матеріальних, трудових та фінансових ресурсів в відповідності з затвердженими нормами, нормативами та сметами;

3) контроль за станом дебіторської та кредиторської заборгованості; своєчасна перевірка розрахунків з дебіторами та кредиторами для виключення простроченої заборгованості;

4) своєчасне та правильне документування первинних документів і операцій по руху грошових засобів та розрахунків;

5) контроль за правильними та своєчасними розрахунками з покупцями та постачальниками;

6) контроль за дотриманням форм розрахунків, встановлених в договорах з покупцями й постачальниками;

7) забезпечення контролю за правильністю оформлення договорів та інших документів, регулюючих та регламентуючих взаємовідносин між підприємствами, організаціями, фізичними особами;

8) ліквідація прострочених заборгованостей та недопущення заборгованостей за минулими строками позивної давності.

Отже, облік розрахунків з постачальниками потрібно постійно удосконалювати, для більш доцільного і об'єктивного його ведення. Підтримуючи введення «Реєстру документів до сплати» та внесення змін до форми Звіту про рух грошових коштів, вважаємо що при здійсненні вище сказаних умов система обліку певним чином покращиться.

Література.

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 — Зобов'язання [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/>.
2. Аудит розрахунків з постачальниками і підрядниками [Електронний ресурс] // Бібліотека економіста. – Режим доступу до ресурсу: <http://library.if.ua/book/78/5603.html>.
3. Коблянська О. І. Фінансовий облік : навч. посіб. – 2-ге вид., випр. і доп. – К. : Знання, 2007.
4. Безкоровайна Л. В. Особливості бухгалтерського обліку дебіторської і кредиторської заборгованості у вітчизняній та зарубіжній практиці [Електронний ресурс] / Л. В. Безкоровайна // Ефективна економіка. – 2016. – Режим доступу : <http://www.m.nayka.com.ua/?op=1&j=efektyvna-ekonomika&s=eng&z=5310>

**РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ ЯК ЧИННИК РОСТУ
ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА**

*Ковальчук В. В., Шушуна Є. М., магістранти
Науковий керівник: Шепель Н. Г., к. е. н., доцент
Дніпровський державний технічний університет*

У сучасних умовах господарювання суб'єкти господарювання змушені працювати та розвиватися в умовах обмеженості ресурсів, спричинених дією внутрішніх та зовнішніх чинників. Через обмеженість природних ресурсів складається деяке протиріччя між інтересами та можливостями економічної системи, внаслідок чого здійснюється пошук резервів підвищення ефективності використання ресурсів. Тому на сучасному етапі світового економічного розвитку однією з найбільших глобальних проблем стає вироблення такого механізму ресурсозбереження, що не тільки спонукав би до раціонального та ефективного використання природних ресурсів, але й задовольняв потреби національної економіки. В умовах кризи, коли у сфері оптимізації виробничих процесів існує безліч невирішених проблем, концепція ресурсозбереження перетворюється на одну з головних умов розвитку країни [1, с. 186].

У складі економічного механізму управління підприємствами взагалі визначення процесу управління ресурсами є одним із шляхів